

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Praxis oblationum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

Cæterum in hoc, uti & in aliis affectibus, non tam attendenda sunt præcepta aut ordo, quem videntur habere cum aliis, quam interior motus devotionis, adeo ut illum quis possit elicere aut omittere, multum aut parum extendere, juxta quod ipse se senserit à Spiritu sancto motum. Incipientes tamen pro aliquo saltem notabili tempore se debent astringere ad sequendum ordinem horum affectuum generaliorum; atque ad aliquos semper illorum actus producendos, ut paulatim hoc exercitium sibi facilius reddant ac familiarius.

*Quid Deo
possimus
offerre.*

Argumentum ac materia oblationum copiosissima est & amplissima. Deo enim offerre possumus corpora nostra, animas, vitam, actiones, ærumnas, bona desideria, ac proposita, atque insuper etiam omnia merita Domini nostri Jesu Christi, Beatissimæ Virginis, atque omnium Sanctorum, omnes virtutes & sanctas operationes, quæ ab omnibus fiunt piis, per mundum univetsum, hominibus, omnes laudes & gratiarum actiones, quas ei persolvunt atque in cælo per totam æternitatem persolutori sunt sancti Angeli, & similia, cum enim in communione vivamus Sanctorum, horum omnium aliquâ ratione possumus esse participes. Præterquam quod ad aliquid offerendum Deo sufficiat illi præsentare ea, quæ novimus ei non posse non esse accepta, ut sunt ea omnia, quæ jam commemoravimus.

Praxis oblationum.

Methodus faciendi oblationes in quibusdam apertissimè elucebit exemplis. Supposito

posito igitur, quod meditatus fueris aliquod
mysterium passionis Domini nostri, exempli
gratia, flagellationem illius, sicque in illius in-
gentis amoris, quem ibi nobis exhibuit, reco-
gnitionem te illi offerre cupias, ita dices.

Heu! mi Domine, quantum tu mihi amo-
rem ostendis, ubi te ingenti huic ictuum fla-
gellorum grandini exponere non dubitas?
Etenim ut me à rigorosissimis à divina tua ju-
stitia contra me decretis pœnis, quas toties pro-
meritus ego fueram, liberares, tormenta tu
adeo immoderata ac dolorosa subire non du-
bitasti? Heu! ego sum, Domine, ego sum,
qui peccavi ac pœnas promerui: Ecce igitur
ego, Domine, qui me intra tuas configno san-
ctissimas manus, tibi que me offero tanquam
victimam, ut condignas de peccatis meis ac
sceleribus pœnas luam. Me ergo, quibuscum-
que divinæ tuæ placuerit Majestati, afflige mo-
dis, totus enim in æternum tuus sum. Utinam
à tua nunquam obedientia me subluxissem!
Offero tibi corpus meum, ut per pœnitentiam
edometur, atque ut perpetuò vivum sit instru-
mentum earum actionum, quæ ad divinam
tuam gloriam spectant. Offero tibi cor meum,
ut præter te imposteum nihil amem, linguam
meam, ut nisi de te non loquar, omnes cogita-
tiones meas, ut illæ non sint de alio, quam de
te &c.

Hac ratione dilatare se poterit anima, juxta
gustum & Spiritus sancti, quem in se persen-
serit, attractum, resignando se totaliter in ma-
nus Dei, ad faciendum & patiendum ea om-
nia, quæ ipsi placuerint in tempore & æter-

*Formula
oblationis.*

*De
ratione*

nitate, idque in hujusmodi beneficii memoriam atque agnitionem.

At videns ea non nisi remotissimè benefactoris sui amori correspondere, Deo nostro offerre poterit pios sensus & affectus, quos unquam de hoc pœnositissimo mysterio habuerunt omnes Sancti, sive laudes quas ei æternum decantabunt omnes Angeli pro eo, quod tantum hominibus amorem patefecerit. Poterit similiter æterno Patri, in memoriam tantæ charitatis, quam nobis in hocce ac tot aliis beneficiis exhibuit, offerre omnes actiones & pœnas, omnes pariter virtutes ac merita unigeniti filii illius Domini nostri Jesu Christi, à primo suæ Incarnationis momento usque ad suam gloriosam in cœlos Ascensionem. His etiam unire poterit merita Beatissimæ Virginis, atque omnium in cœlo Sanctorum, & justorum in terris, quin imò & bona proposita ac sanctas resolutiones, quas ipsa ex Spiritus sancti inspiratione conceperit.

*Alia formula ex
2. motivo
consequenter
ad precedentem.*

Aliud accipe exemplum circa idem argumentum, ubi quis voluerit elicere actum oblationum in præteritarum negligentiarum satisfactionem, dicet hoc modo:

Verum est, Domine, non diffiteor, infinita mea est in tibi interveniendo negligentia, exigua valdè in perversis corruptæ naturæ meæ inclinationibus ac propensionibus expugnandis ac debellandis generositas, tanta in occasionibus mortificationum amplexandis tepiditas, tam modica pœnitentiæ faciendæ affectio &c. Prò! non est hoc, quod me tu docuisti, ubi corpus tuum adeo duris & crudelibus flagellorum

lorum ictibus exposuisti : Verum ad quem confugiam pro vitæ adeo tepidæ ac negligentis expiatione, nisi ad te, Domine Deus meus? Recipe quæso in satisfactionem non præsentia hæc mea desideria, parum enim id foret, non corpus meum, quod deinceps rigidè habere constituo, non animam meam, cujus omnes potentias ac facultates imposte- rum te imitandi mediis investigandis, atque inquirendis impendere propono; quidquid enim ego habeo, & à me quidquid potest procedere, totum nihil est, & ne quidem, ut tua divina Majestas ipsum respiciat, promere- tur. Verum in plenam satisfactionem pro peccatis meis offero tibi, Pater æterne infinita merita Salvatoris mei Jesu Christi Filii tui unigeniti, amantissimi Redemptoris mei, quem nobis misericorditer tu dedisti, quique seipsum ex intimo animo flagellis subjecit, in semetipso luens pœnas, quas nostris nos pec- caris promerueramus. Offero tibi hos san- ctissimos humeros flagellorum ictibus omni- nò discissos ac dilaceratos, virgineam illam at- que innocentem carnem omni ex parte aper- tam ac disruptam; membra illa sacratissi- ma, ex quibus copiosissimus sanguis pro- manat, oculos illos lacrymis totos immer- sos, vultum illum sputis oppletum & pu- dore totum coopertum, teque humillimè rogo, ut ad intuitum filii tui, doloribus ple- ni, atque ob amorem illius præterita mea de- licta ac negligentias mihi ignoscas. Offero tibi etiam merita Beatissimæ Virginis Mariæ, atque omnium sanctorum tuorum.

*Respice in
faciem
Christi
tui. Ps.
82. v. 3.*

Offe-

Offero tibi, inquam, omnes actus interiores quos incomparabilis ista Virgo elicuit in omnibus orationibus suis, quas toto fecit vitæ suæ tempore. Offero tibi labores & persecutiones sanctorum Apostolorum, tormenta & charitatem omnium Martyrum, virtutes & pœnitentias omnium Religiosorum & Confessorum, puritatem atque innocentiam sanctarum Virginum, laudes, quas tibi persolvunt omnes beati in cœlo spiritus &c. Juxta hæc duo exempla quivis poterit formare sibi alia circa quodvis argumentum, atque ista optimè quis poterit imitari, ubi Deo exhibere voluerit aliquos actus oblationis ad hoc, ut rem ab ipso quampiam obrineat.

Nota.

Advertent tamen Fratres nostri, tametsi hoc genus affectuum non sit absolutè in quibusvis orationibus necessarium, expedientissimum tamen esse, ut nunquam ab oratione discedant, quin Deo dederint aliquid, etiam exterius, tametsi id aliud non esset, nisi quod in signum adorationis terram deoscularentur, ubi ad suam fuerint cellam reversi, aut vel semel recitarent orationem Dominicam brachiis per modum crucis expansis, ac similia, quæ tametsi videantur exigua, fructum tamen habent non modicum, quia nobis in memoriam revocant ea, quæ Deo promissimus, ac divina sua Majestas hæc praxès largè solet remunerari infusione gratiæ efficacis, ac necessariæ ad bona proposita nostra fideliter executioni mandanda.